

Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο Ουρανίας Λανάρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή του Ασώτου, 8 Φεβρουαρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε το τεσσαρακονθήμερο Αρχιερατικό Μνημόσυνο της μακαριστής Ουρανίας Λανάρα, Ιδρύτριας και Προέδρου της Ορθοδόξου Φιλανθρωπικής Ιεραποστολικής και Πολιτιστικής Αδελφότητας «Η Αγία Φιλοθέη».

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, Πρωτοπρ. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, ο Ιεροκήρυξ, Αρχιμ. Σιλουναός Ψιλιάς, ο Αρχιμ. Καλλίνικος Καζαντζής και ο Πρωτοπρ. Αθανάσιος Κουλοχέρης, Προϊστάμενος του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού, ο Αρχιδιάκονος Δημήτριος Λαγούδης και οι Διάκονοι Ιγνάτιος Γοργολίτσας, Σωκράτης Σχίζας και Βαρθολομαίος Κοσμάς.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο π. Θεμιστοκλής, ο οποίος ανέλυσε την ευαγγελική παραβολή του ασώτου υιού ή του σπλαχνικού πατέρα ή του σκληρόκαρδου

αδελφού.

Η παραβολή είναι συγκλονιστική και μοναδική. Οι λεπτομέρειες δείχνουν την αγάπη του Θεού - Πατέρα και τον απόλυτο σεβασμό στην ελευθερία του ανθρώπου. Από την αρχή ακόμη, όταν στο σπίτι του Πατέρα βρίσκονται και τα δύο αδέρφια, διαπιστώνουμε την εν ελευθερία αγάπη. Ο μικρότερος γιος βλέπει τη σχέση με τον Πατέρα ως σχέση συναλλαγής και συμφέροντος. Μένει κοντά Του, ωστόσο έρθει η στιγμή που μπορεί να διεκδικήσει το μερίδιο της περιουσίας που του αναλογεί. Και ο λόγος του όχι λόγος παιδιού προς τον Πατέρα, αλλά ίσου προς ίσον: «δός μοι», λέει ο μικρότερος γιος. Όχι «σε παρακαλώ, θα μπορούσες να μου δώσεις;», όχι ευγένεια, όχι σεβασμός, αλλά ξεκάθαρη απαίτηση. Δεν είναι το θάρρος ενός παιδιού που μιλά με τον πατέρα του, αλλά το θράσος ενός συναλλασσόμενου που απαιτεί το μερίδιό του. «Το επιβάλλον μέρος», «το μερίδιο που σου επιβάλλεται από τον νόμο να μου δώσεις, διότι μου αναλογεί».

Γνωρίζει ο υιός, ότι ο πατέρας προφανώς έχει επίγνωση του τί ορίζει ο νόμος για την κληρονομιά. Γνωρίζει ο υιός, ότι είναι στη δικαιοδοσία του πατέρα ο χρόνος της διανομής, όπως επίσης και το ότι η τελική απόφαση για το ποσοστό της περιουσίας είναι δική του. Αυτό δεν τον εμποδίζει με θρασύτητα να απαιτεί το μερίδιο και να επισημαίνει την υποχρέωση του πατέρα να του το δώσει, χωρίς να σκέφτεται τη λογοδοσία για το τί θα κάνει αυτό που θα του δοθεί.

«Της ουσίας», της περιουσίας. Σ' αυτήν περιλαμβάνονται μόνο τα υλικά αγαθά, δεν νοιάζεται ο υιός για την περιουσία της αγάπης, των συναισθημάτων, του κόπου για την ανατροφή. Δεν νοιάζεται ο υιός για τον κόπο του πατέρα να συγκεντρώσει την περιουσία, για το ότι ο υιός δεν εργάστηκε γι' αυτήν, μόνο τη ζητά. Ένας άνθρωπος με νέκρωση ψυχής, αγνωμοσύνη, αναισθησία, θράσος, απαίτηση.

Το μόνο που συνδέει τον υιό με τον πατέρα είναι η λέξη «πάτερ». Μπορεί η σκέψη του να μην έχει επίγνωση αγάπης, ευγνωμοσύνης και σεβασμού, όμως κρατά στην καρδιά του ότι είναι υιός και έχει πατέρα. Η συγγένεια της κατά φύσιν σχέσης, το όνομα και η ιδιότητα «πατέρας» εξακολουθεί να λειτουργεί μέσα του. Και παρότι στην μακρινή χώρα θα λησμονήσει τα πάντα σε σχέση με το σπίτι του, όταν έρθει η ώρα της απόλυτης πτώχευσης, υλικής και ψυχικής, το όνομα και η ιδιότητα «πατέρας» θα τον κάνει να έλθει στα σύγκαλά του και να επιστρέψει. Θα γυρίσει με την προοπτική τού να γίνει υπηρέτης και μισθωτός του πατέρα του, αλλά θα ξαναλάβει την υιότητα. Γιατί αυτή είναι η αγάπη του Πατέρα. Προσμένει και δέχεται την μετάνοια και την επιστροφή του ασώτου υιού και του ξαναδίνει την ιδιότητα του υιού, επειδή είναι ο ίδιος Πατέρας που αγαπά.

Αντίθετα, ο πρεσβύτερος υιός της παραβολής, ο οποίος κρατά το υπόλοιπο μέρος της περιουσίας που του αναλογούσε, θυμώνει, μιλά σκληρά, αλλά δεν αναγνωρίζει τον Πατέρα του ως πατέρα. Τον θεωρεί πατέρα μόνο του νεώτερου υιού, ο οποίος, μάλιστα, τον εξευτέλισε κατασπαταλώντας την περιουσία που ο πατέρας τού έδωσε «μετά πορνών και εν ασωτία», και όχι δικό του πατέρα. Όταν η σχέση είναι και παραμένει του μισθωτού και του συμφέροντος, τότε ο υιός παύει να είναι υιός. Μόνο που κι εδώ ο Πατέρας θα παραμείνει πατέρας: «τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού ει». Και θα του υπενθυμίσει με μια αυστηρή τρυφερότητα, ότι έπρεπε να χαρεί διότι ο αδελφός του αναστήθηκε από την νέκρωση της ασωτίας και επέστρεψε στο σπίτι του Πατέρα και στη σχέση μαζί Του, αλλά και στη σχέση με τον αδελφό του.

Ο π. Θεμιστοκλής κατέληξε λέγοντας, ότι είναι όντως συγκλονιστική η παραβολή! Και μια υπενθύμιση σε όλους μας πρώτον, για τα κίνητρα που έχουμε στη σχέση μας με τον Θεό, για το αν ζούμε την υιότητα της αγάπης, της ευγνωμοσύνης, της εμπιστοσύνης στην πατρότητα και, κυρίως, αν αγαπούμε τους πεπλανημένους, τους αποτυχημένους, τους μετανοούντας ή αν ζητούμε τη σκληρότητα μιας δικαιοσύνης που δεν δίνει δεύτερη ευκαιρία, αλλά απαιτεί την αυστηρότητα των καθαρών, που όμως δεν μπορούν να δούν όλη την ιστορία: ότι ελεύθερος δεν είναι μόνο όποιος μπορεί να φύγει, αλλά και όποιος μπορεί να επιστρέψει. Ότι τελικά πιστεύουμε σε έναν Θεό Πατέρα που αγαπά και συγχωρεί και σ' αυτόν τον τρόπο μάς καλεί στο σπίτι Του και σπίτι μας που είναι η Εκκλησία: στο να αγαπούμε και να συγχωρούμε και να χαιρόμαστε για κάθε έναν που επιστρέφει. Μόνο έτσι θα μπορούμε να δούμε και τις δικές μας υστερήσεις και τα δικά μας λάθη.

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας και την τέλεση του Ιερού Μνημοσύνου, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στην προσωπικότητα της αιμνήστου Ουρανίας Λανάρα, λέγοντας τα εξής:

«Συγκεντρωθήκαμε εδώ, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγρινίου, σήμερα, δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου, Κυριακή κατά την οποία το ευαγγελικό ανάγνωσμα αναφέρθηκε στη σπουδαιότετη παραβολή του Ασώτου Υιού για να τελέσουμε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Συγκεντρωθήκαμε όμως, σήμερα, και για να τελέσουμε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της μακαριστής αδελφής μας, Ουρανίας, της προσκυνητριάς και ιεραποστόλου, σαράντα ημέρες μετά την προς Κύριον εκδημία της.

Αν θα μπορούσα με κάποιο στοιχείο να συνδέσω το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα με το πρόσωπο που τιμούμε σήμερα και σε λίγο θα προσευχηθούμε για την ανάπαυση της ψυχής της, αυτό είναι ο «οίκος του Πατρός». Είναι, ίσως, το μόνο σταθερό στοιχείο της παραβολής του Ασώτου.

Ο νεώτερος υιός φεύγει, επιστρέφει, δεν γνωρίζουμε αν μένει σταθερά ή αν θα ξαναφύγει για να επιστρέψει και πάλι. Και ο πρεσβύτερος υιός επιστρέφει, αλλά δεν εισέρχεται στο σπίτι και στο τέλος δεν γνωρίζουμε αν τελικά εισήλθε. Διότι αυτή η παραβολή έχει να μας διδάξει, ότι όλοι, μα όλοι, έχουμε μία προοπτική: να εισέλθουμε στην Βασιλεία των Ουρανών. Να απολαύσουμε το μυστήριο της σωτηρίας, προγευόμενοι από την παρούσα ζωή και απολαμβάνοντάς το στην ολοκλήρωσή του μετά την έξοδό μας από τον παρόντα βίο.

Και ενώ δεν μπορούμε να προβλέψουμε τελικά ούτε τη δική μας στάση, αλλά ούτε και την στάση των δύο τέκνων του στοργικού πατέρα της παραβολής, όλοι σήμερα έχουμε την βεβαιότητα και την ελπίδα, ότι η αδελφή μας Ουρανία εισήλθε εις τον «οίκο του Πατρός της» και αναπαύεται πλέον η ψυχή της, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου του Κυρίου μας.

Εισήλθε εις τον «οίκον του Πατρός», προσφέροντας και καταθέτοντας τους κόπους, τους αγώνες, τις αγωνίες, την πληθώρα των ιεραποστολικών δράσεων, των κατηχητικών της πρωτοβουλιών, των φιλανθρωπικών κινήσεών της. Εισήλθε εις τον «οίκον του Πατρός» και κατέθεσε την αγάπη της προς τον Θεό, την πλήρη αφοσίωσή της στο θέλημά Του, την υποδειγματική διακονία στο όνομα της Εκκλησίας και του Χριστού. Γι' αυτό, σαράντα ημέρες μετά την κοίμησή της, λυπούμεθα κατ' άνθρωπον, γιατί στερηθήκαμε τη σωματική της παρουσία, αλλά όμως χαιρόμεθα, διότι γνωρίζουμε, ότι μετά την είσοδό της στον «οίκο του Πατρός» θα συνεχίσει να προσεύχεται γι' αυτήν την τοπική Εκκλησία που τόσο αγάπησε, γι' αυτόν τον λαό, για τον οποίο εξέφρασε τα πλέον γνήσια μητρικά αισθήματα, για τους συνεργάτες και τις αδελφές της, τις πνευματικές της θυγατέρες, τους συγγενείς, τους οικείους και τους φίλους της. Θα προσεύχεται και για εμάς, για τον Ιερό Κλήρο και για τον Επίσκοπο αυτής της Επαρχίας, οι οποίοι υποσχεθήκαμε σε εκείνη πως θα συνεχίσουμε το έργο της. Της υποσχεθήκαμε ότι θα ικανοποιήσουμε όλα τα αιτήματά της και ότι θα παραμένει πάντοτε το έργο και η προσφορά της ζωντανά μέσα στη θύμηση τη δική μας, αλλά και στη συνείδηση του πληρώματος της τοπικής μας Εκκλησίας».

Ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε θερμά τον Πρωτοπρ. Θεμιστοκλή Μουρτζανό για την συμμετοχή του στην Θεία Λειτουργία, για την αγάπη του και την συμπαράστασή του, αναφερόμενος στους πνευματικούς και φιλικούς δεσμούς που διατηρούν. Ευχαρίστησε τους ιερείς που συλλειτουργήσαν στην Θεία Λειτουργία, τους Ιεροδιακόνους, τους χορούς των Ιεροψαλτών, το προεδρείο και τα μέλη της Αδελφότητας «Η Αγία Φιλοθέη» και όλους τους πιστούς που συμμετείχαν στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και ευχήθηκε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της αιμνήστου αδελφής μας Ουρανίας «εν χώρα ζώντων» και «εν σκηναίς δικαίων».

Εκ μέρους της Αδελφότητας «Η Αγία Φιλοθέη», η νέα Πρόεδρος, κα Αικατερίνη Ξυλωμένου ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας και όλους τους συμμετέχοντες στο Ιερό Μνημόσυνο, λέγοντας τα ακόλουθα:

«Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα κ. Δαμασκηνέ,

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ορθοδόξου, Φιλανθρωπικής, Ιεραποστολικής και Πολιτιστικής Ενώσεως «Η Αγία Φιλοθέη» νιώθουμε επιτακτική την ανάγκη να σας ευχαριστήσουμε θερμά, γιατί από τότε που ενθρονιστήκατε στον επισκοπικό θρόνο της αγιοτόκου Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας δεν παύσατε να μας συμπαραστέκεστε και να παρακολουθείτε, με πατρική στοργή, ενδιαφέρον και αγάπη, την πορεία της Αδελφότητας, καθώς και την εξέλιξη της υγείας της μακαριστής πνευματικής μας μητέρας, αδελφής και προέδρου Ουρανίας Λανάρα.

Δεχτήκαμε την πρώτη επίσκεψή σας λίγο χρόνο μετά την ενθρόνισή σας, με μεγάλη χαρά, στις 2 Δεκεμβρίου 2022 και λάβαμε την ευχή και την ευλογία σας. Συνεχίσατε να έχετε συχνή επικοινωνία μαζί μας. Επισκεφθήκατε την αείμνηστη αδελφή μας την Πρωτοχρονιά, δύο ημέρες πριν φύγει για την θριαμβεύουσα Εκκλησία, της δώσατε την ευχή σας και την ευλογία σας αλλά και μεγάλη χαρά. Σας ευχαριστούμε που είχατε την θεία έμπνευση να την αποκαλέσετε όπως της άξιζε, «ιεραπόστολο και προσκυνήτρια», γεγονός που μας συγκίνησε ιδιαίτερα. Φροντίσατε η κηδεία της να γίνει με χρηματική δαπάνη της Ιεράς μας Μητροπόλεως. Με σεμνό τρόπο ετοιμάστηκε η πρόθεση της σορού της, ψάλθηκε η εξόδιος ακολουθία της, με προεξάρχουσα της Σεβασμιότητά σας και έγινε η εκφορά και η ταφή της.

Το ίδιο επαναλάβατε και σήμερα αναλαμβάνοντας και πάλι όλα τα έξοδα για την ετοιμασία και την τέλεση του ιερού μνημοσύνου της, που τιμάται και πάλι με την παρουσία σας, προεξάρχοντας της Θείας Λειτουργίας και της ιερής ακολουθίας

και προσευχής για την ανάπαυση της ψυχής της στην Ουράνια Βασιλεία. Σας εκφράζουμε και πάλι τις θερμές ευχαριστίες μας και προσευχόμαστε ο Θεός να σας χαρίζει υγεία, μακροήμερευση, φωτισμό και δύναμη κατά την άσκηση της ποιμαντορίας σας. Ζητούμε και εμείς ταπεινά την ευλογία σας. Ευχαριστούμε επίσης τους σεβαστούς ιερείς, με προεξάρχοντα τον π. Θεμιστοκλή Μουρτζάνο, Γενικό Αρχιερατικό της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, όλους τους συνεργάτες, τους ιεροδιακόνους, τους ιεροψάλτες και όλους όσους βοήθησαν και συνέβαλαν στην οργάνωση και υλοποίηση των προαναφερομένων ιερών ακολουθιών και τελετών, καθώς και όλους όσους παρευρίσκονται σήμερα και συμπροσεύχονται μαζί μας και ευχόμαστε ο Θεός να χαρίζει σε όλους υγεία και κάθε ευλογία. Αιωνία η μνήμη της δούλης του Θεού Ουρανίας, ιεραποστόλου και προσκυνητριάς».

[Πατήστε ΕΔΩ για να δείτε περισσότερες φωτογραφίες](#)